

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023457 23 U
Tuzla, 15.11.2023. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice A.B. rođ. K., koju zastupa punomoćnica Belma Balijagić Džuho, advokatica iz Tuzle, protiv upravnog akta tuženog Ljekarske komore Tuzlanskog Kantona-Skupštinsko vijeće broj 356/23 od 21.02.2023. godine, u upravnoj stvari upisa u Registar ljekara i izdavanja licence, dana 15.11.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

I Tužba SE UVAŽAVA, pa se osporeni akt, bliže opisan u uvodu presude PONIŠTAVA, a održava na snazi prvostepeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine.

II Tužena strana dužna je tužiteljici na ime naknade troškova upravnog spora isplatiti iznos od 480,80 KM, u roku od 30 dana, od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

III Sa opredjeljenim troškovima preko dosuđenih, tužiteljica se odbija, kao neosnovanim.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je dana 22.03.2023. godine, ovom sudu, putem naprijed navedene punomoćnice, podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog bitne povrede pravila postupka, nepravilnog zaključka u pogledu činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužiteljica predlaže da Kantonalni sudu u Tuzli donese presudu kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje tuženog poništava i da se obaveže tuženi, da tužiteljici naknadi troškove (koji se sastoje od naknade za sastav tužbe po kvalifikovanom punomoćniku - advokatu, zajedno sa 17% PDV-a), u iznosu od 351,00 KM, te troškove sudske takse po određenju suda.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu, i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi: da je osporenim aktom tužena strana poništila prvostepeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine, kojim se

odobrava upis u Registar ljekara Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na ime tužiteljice, na osnovu čega će joj se izdati odobrenje za samostalan rad/licenca čime, stiče pravo da kao doktor medicine samostalno obavljanja poslove u svojoj struci, da će se upis u Registar ljekara izvršiti pod registarskim brojem ... u Knjizi registra Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na dan 28.02.2022. godine i da će na osnovu izvršenog upisa Ljekarska komora Tuzlanskog kantona tužiteljici izdati odobrenje za samostalan rad/licencu broj ... na dan 28.02.2022. godine, na period od 28.02 2022. godine do 07.09.2023. godine.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužiteljica dana 28.02.2022 godine uputila zahtjev prvostepenom organu za izdavanje odobrenja za samostalan rad/licence radi sticanja prava samostalnog obavljanja poslova u svojoj struci. (doktora medicine); da je Komisija za licenciranje, nakon što je pregledala priloženu dokumentaciju (diploma JU Goražde - Fakultet zdravstvenih nauka Univerziteta u Goraždu broj ... od 19.07.2021. godine, uvjerenje o položenom stručnom ispitu Federalnog ministarstva zdravstva broj ... od 23.12.2021 godine, fotografiju i izjava o načinu plaćanja upisnine i članarine) utvrdila, da tužiteljica ispunjava propisane uslove za izdavanje licence iz člana 137. i člana 147. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i odredbe člana 2. Pravilnika o izdavanju, obnavljanju i oduzimanju odobrenja za samostalan rad/licence Ljekarske komore Tuzlanskog kantona.

U prvostepenom rješenju su dalje citirane odredbe člana 12. stav 2. navedenog Pravilnika i utvrđeno je da se upis u Registar ljekara, izdavanje licence i ljekarske iskaznice vrši danom donošenja rješenja, dok je odredbom člana 148. Zakonom o zdravstvenoj zaštiti i odredbom člana 14. stav 2 navedenog Pravilnika utvrđeno, da se licenca izdaje sa rokom važenja od šest godina.

I na kraju u obrazloženju prvostepenog rješenja se navodi, da je prvostepeni organ po prethodno pribavljenoj saglasnosti Komisije za licenciranje i uz odobrenje Izvršnog odbora, donio je odluku kao u dispozitivu predmetnog rješenja.

Protiv tog prvostepenog rješenja tužiteljica nije izjavila žalbu, ali je tuženi dana 21.02.2023. godine, donio Odluku o poništavanju rješenja, kojom je poništio prvostepeno rješenje, nakon čega je tužiteljica pokrenula upravni spor.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je ocijenio da je materijalno pravo nepravilno primijenjeno i da je, s tim u vezi, činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica od kojih zavisi zakonito rješavanje ove upravne stvari, nepravilno i nepotpuno utvrđeno na štetu tužiteljice.

Naime, odredbama člana 264. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22) propisano je:

Oglašavanje rješenja ništavim

Član 264.

Ništavim se oglašava rješenje:

- 1) koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku;*
- 2) koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kažnjivo po kaznenom zakonu;*
- 3) čije izvršenje uopće nije moguće;*
- 4) koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke (član 124.), a na koje rješenje stranka nije naknadno izričito ili prećutno pristala;*
- 5) koje sadrži nepravilnost koja je po nekoj izričitoj zakonskoj odredbi predviđena kao razlog ništavosti.*

S druge strane odredbama člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", broj 46/10 i 75/13), propisano je:

Član 149.

*Nadležna komora oduzima zdravstvenom radniku licencu, ako:
kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence;
nadležna komora odredi tu mjeru kao najstrožu kaznu zbog kršenja etičkih principa struke;
dopunski rad obavlja suprotno odredbama ovog Zakona.*

Iz sadržaja odredaba člana 264. Zakona o upravnom postupku vidljivo je u kojim slučajevima se oglašava rješenje ništavim i to, ako je u upravnom postupku doneseno rješenje u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku, rješenje koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kažnjivo po kaznenom zakonu, čije izvršenje uopće nije moguće, koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke koje rješenje stranka nije naknadno izričito ili prećutno pristala i rješenje koje sadrži nepravilnost koja je po nekoj izričitoj zakonskoj odredbi predviđena kao razlog ništavosti.

Iz sadržaja odredaba člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti je vidljivo da nadležna komora oduzima zdravstvenom radniku licencu, ako kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence, zatim u slučaju da nadležna komora odredi tu mjeru zdravstvenom radniku kao najstrožu kaznu zbog kršenja etičkih principa struke i u slučaju da dopunski rad zdravstveni radnik obavlja suprotno odredbama ovog Zakona.

Po shvatanju suda, tuženi za donošene osporenog akta, kojim poništava prvostepeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine, nije imao valjan osnov ni u Zakonu o zdravstvenoj zaštiti ni u Pravilniku o postupku upisa u registar ljekara te izdavanja, obnavljanja ili oduzimanja odobrenja za samostalan rad, kao ni u odredbama člana 264. Zakona o upravnom postupku, u kojem nije predviđeno poništavanje rješenja za konkretnu pravnu i činjeničnu situaciju.

Iz pomenutih razloga tuženi u osporenom rješenju, nije naveo ni jedan materijalni propis, na temelju kojeg je donio to rješenje.

Na nezakonitost donošenja osporenog akta ukazuje i odredba člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti koja predviđa samo, da nadležna komora može oduzeti zdravstvenom radniku licencu, ako kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence zbog kršenja etičkih principa struke i kada dopunski rad obavlja suprotno odredbama ovog Zakona, ali ne predviđa da nadležna komora, može i poništiti upis u Registar ljekara, kako je postupio tuženi donoseći osporeni akt.

Iz svih gore navedenih razloga osporeni akt se morao poništiti.

Sud dalje napominje, da predmet preispitivanja pravilnosti i zakonitosti po predmetnoj tužbi, nije moglo biti prvostepeno rješenje koje je poništeno predmetnom Odlukom, iz razloga što je isto rješenje postalo pravosnažno prije podnošenja tužbe, budući da tužiteljica protiv istog nije izjavila žalbu.

Pored toga, sud smatra, da je tuženi iz rješenja o uslovnoj akreditaciji visokoškolske ustanove Internacionalnog univerziteta u Gorazdu, koje je izdato od strane Agencije za razvoj

visokog obrazovanja i osiguranja kvaliteta BiH, broj ... od 09.09.2021. godine, sa rokom važnosti do 07.09.2023. godine, izveo pogrešan zaključak da je tužiteljica završila fakultet koji pripada Univerzitetu čija akreditacija je uslovna sa rokom važnosti do septembra 2023. godine, i da iz tog razloga, treba da joj se izda licenca sa rokom važnosti do 07.09.2023. godine.

Ovo iz razloga što je u vrijeme, kada je tužiteljica studirala na toj visokoškolskoj ustanovi i završila fakultet, taj Univerzitet imao urednu akreditaciju, koja se, nakon što je tužiteljica okončala studije na tom Univerzitetu, više ne može dovoditi u pitanje, niti se, s tim u vezi, retroaktivno mogu mijenjati upravna rješenja koja se tiču njenog studiranja i njene diplome.

S obzirom na izloženo valjalo je, primjenom odredaba člana 12. stav 1. tačka 1. 2. i 4., člana 28. stav 4. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), odlučiti kao u izreci presude.

Odluka o troškovima zasnovana je na odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. st. 1. i 387. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a odnosi se na troškove sastava tužbe, što po članu 19. stav 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04), sa PDV-om iznosi 280,80 KM, kao i na sudsku taksu na tužbu i presudu, što po odredbama tarifnog broja 22. stav 1. i tarifnog broja 23. stav 1. b) Tarife sudskih taksi, koja čini sastavni dio Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Tuzlanskog kantona" broj 5/09, 4/10, 9/12, 4/16 i 10/18), iznosi 200,00 KM. Ukupno troškovi upravnog spora iznose 480,80 KM.

Sa opredijeljenim troškovima preko dosuđenih, tužiteljica se odbija, jer nisu opredijeljeni u skladu sa gore navedenim odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

Z a p i s n i č a r:
Nina Stjepanović, s.r.

S u d i j a:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 023457 24 Uvp
Sarajevo, 29.02.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Vuković Josipa, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Jahjaefendić Jasmina, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice A.B., zastupane po punomoćniku Balijagić Džuho Belmi, advokatu iz Tuzle, protiv akta broj: 356/23 od 21.02.2023. godine, tuženog Ljekarska komora Tuzlanskog kantona Skupštinsko vijeće, Tuzla, u upravnoj stvari upisa u Registar ljekara i izdavanja licence, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tuženog, zastupanog po punomoćniku Alić Damiru, advokatu iz Tuzle, protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023457 23 U od 15.11.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.02.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023457 23 U od 15.11.2023. godine u stavu I izreke presude uvažena je tužiteljčina tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, te je osporeni akt Odluka o poništavanju rješenja, broj: 356/23 od 21.02.2023. godine poništena, a održano na snazi prvostepeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine. Stavom II izreke presude obavezana je tužena strana da tužiteljici na ime naknade troškova upravnog spora isplati iznos od =480,80 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja, dok je stavom III izreke presude sa opredijeljenim troškovima preko dosuđenih tužiteljica odbijena. Navedenom Odlukom o poništavanju rješenja, broj: 356/23 od 21.02.2023. godine poništeno je rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj: 324/22 od 28.02.2022. godine kojim je tužiteljici iz ovog upravnog spora, kao podnositeljici zahtjeva, odobren upis u sudski registar ljekara Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na osnovu čega će joj se izdati odobrenje za samostalan rad/licenca čime stiče pravo da kao doktor medicine samostalno obavlja poslove u svojoj struci i to za period od 28.02.2022. godine do 07.09.2023. godine.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi, po punomoćniku, osporava zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog povrede federalnog zakona i povrede federalnog zakona o postupku navodeći da su povrijeđene odredbe člana 149., 221., 222. i 223. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, člana 9., 162. i 264. Zakona o upravnom postupku, člana 1., 11., 12. i 16. Statuta Ljekarske komore Tuzlanskog kantona, člana

12. i 38. Pravilnika o utvrđivanju zajedničkih kriterija za licenciranje članova Ljekarske komore Federacije Bosne i Hercegovine, te odredbe člana 7. Pravilnika o postupku upisa u registar ljekara te izdavanja, obnavljanja ili oduzimanja odobrenja za samostalan rad. U zahtjevu je navedeno da iz naprijed citiranih zakonskih i podzakonskih odredbi proizilazi da su zaključci suda iz pobijane presude paušalni i neosnovani, jer je odredbom člana 222. Zakona o zdravstvenoj zaštiti propisano da komora izdaje, obnavlja i oduzima licencu svojim članovima na osnovu zajedničkih kriterija nadležne federalne komore, odredbom člana 12. stav 1. Pravilnika o utvrđivanju zajedničkih kriterija za licenciranje članova Ljekarske komore Federacije Bosne i Hercegovine da je uz zahtjev za izdavanje licence ljekar dužan dostaviti ovjerenu fotokopiju diplome medicinskog fakulteta, odnosno rješenje o nostrifikaciji diplome stečene u inostranstvu, te da član 14. Pravilnika jasno upućuje da se u konkretnom slučaju mora raditi o dokumentima koje je izdala akreditovana visokoškolska ustanova medicinske i ostalih struka, a tužiteljica je uz svoj zahtjev dostavila uvjerenje Internacionalnog univerziteta u Goraždu Fakulteta zdravstvenih nauka iz kojeg je vidljivo da je kao student dana 19.07.2021. godine uspješno odbranila diplomski rad i ispunila uslove za sticanje akademskog zvanja doktor medicine, a nije dostavila diplomu da je stekla akademsko zvanje doktor medicine. Uz pozivanje na odredbe člana 38. Pravilnika o utvrđivanju zajedničkih kriterija za licenciranje članova Ljekarske komore Federacije Bosne i Hercegovine, te odredbe člana 7. Pravilnika o postupku upisa u registar ljekara te izdavanja, obnavljanja ili oduzimanja odobrenja za samostalan rad istaknuto je da je upravo tužiteljica svojim zahtjevom za izmjenu licence inicirala postupak da Izvršni odbor Ljekarske komore Tuzlanskog kantona i Skupštinsko vijeće Ljekarske komore Tuzlanskog kantona po pravu nadzora izvrše kontrolu akata nižih organa, te je Skupštinsko vijeće konačno utvrdilo da tužiteljica ne ispunjava uslove za upis u registar i izdavanje licence, pa kako se radi o neispunjavanju uslova u pogledu stručne kvalifikacije što predstavlja osnovni uslov licenciranja ljekara za samostalan rad, to bi omogućavanje samostalnog rada takvom ljekaru moglo prouzrokovati činjenje nekog krivičnog djela propisanog krivičnim zakonom zbog čega je postojao zakonski osnov u odredbi člana 264. Zakona o upravnom postupku i u odredbi člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, kao i u opštim aktima tužene. U zahtjevu je navedeno i da je Kantonalni sud u pobijanoj presudi suprotno odredbi člana 34. Zakona o upravnim sporovima cijenio validnost prvostepenog rješenja (koje je poništeno osporenim aktom tuženog), kao i da je ostavio isto na snazi iako je istekao rok na koji je rješenje - licenca izdata, pa je uz pozivanje na drugačiji stav Kantonalnog suda u Tuzli u drugoj presudi po kojoj je, kako je navedeno, Vrhovni sud odbio zahtjev za vanredno preispitivanje, konačno predloženo da Vrhovni sud „uvaži zahtjev za vanredno preispitivanje, pobijanu presudu ukine i sam meritorno riješi upravnu stvar tako da odbije tužbu, te obaveže tužiteljicu na naknadu troškova postupka“ ili da uvaži zahtjev za vanredno preispitivanje, pobijanu presudu ukine i predmet vrati Kantonalnom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica je, po punomoćniku, predložila da sud isti odbije kao neosnovan.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je po tužiteljčinom zahtjevu od 28.02.2022. godine Komisija za licenciranje, nakon što je pregledala priloženu dokumentaciju (diploma JU Goražde Fakultet zdravstvenih nauka Univerziteta u

Goraždu, broj: ... od 19.07.2021. godine, uvjerenje o položenom stručnom ispitu Federalnog ministarstva zdravstva, broj: ... od 23.12.2021 godine, fotografiju i izjavu o načinu plaćanja upisnine i članarine) utvrdila da tužiteljica ispunjava propisane uslove za izdavanje licence iz člana 137. i člana 147. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i odredbe člana 2. Pravilnika o izdavanju, obnavljanju i oduzimanju odobrenja za samostalan rad/licence Ljekarske komore Tuzlanskog kantona, nakon čega je predsjednik Ljekarske komore Tuzlanskog kantona donio rješenje broj: 324/22 od 28.02.2022. godine kojim je tužiteljici iz ovog upravnog spora, kao podnositeljici zahtjeva, odobren upis u sudski registar ljekara Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na osnovu čega će joj se izdati odobrenje za samostalan rad/licenca čime stiče pravo da kao doktor medicine samostalno obavlja poslove u svojoj struci i to za period od 28.02.2022. godine do 07.09.2023. godine, a u obrazloženju ovog rješenja citirane su odredbe člana 12. stav 2. Pravilnika o izdavanju, obnavljanju i oduzimanju odobrenja za samostalan rad/licence Ljekarske komore Tuzlanskog kantona, kojim je utvrđeno da se upis u Registar ljekara, izdavanje licence i ljekarske iskaznice vrši danom donošenja rješenja, te konstatovano da je odredbom člana 148. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i odredbom člana 14. stav 2. navedenog Pravilnika utvrđeno da se licenca izdaje sa rokom važenja od šest godina.

Iz stanja upravnog spisa nadalje proizilazi da protiv navedenog prvostepenog rješenja tužiteljica nije izjavila žalbu, ali se dana 01.06.2022. godine obratila Ljekarskoj komori Tuzlanskog kantona zahtjevom za izdavanje pozitivnog mišljenja o opravdanosti osnivanja privatne prakse; da je njen zahtjev odbijen odlukom Ljekarske komore Tuzlanskog kantona od 01.09.2022. godine o čijoj sadržini je upoznata u obavijesti broj: 1105/22 od 05.09.2022. godine koja joj je dostavljena uz zaključak da Komisija za privatnu praksu nije saglasna da predsjednik Ljekarske komore TK izda pozitivno mišljenje o opravdanosti osnivanja privatne prakse; da je protiv ovog zaključka tužiteljica, po punomoćniku, izjavila žalbu; da se tužiteljica, po punomoćniku, 19.09.2022. obratila Ljekarskoj komori Tuzlanskog kantona zahtjevom za žurnu izmjenu licence tražeći izdavanje redovne licence za rad na period od 6 godina kako je određeno Pravilnicima; da je ovaj zahtjev odbačen kao nepravovremen zaključkom Komisije za licenciranje, broj: 1241/22 od 28.09.2022. godine jer je cijenjeno da je mogla žalbom pobijati rješenje o upisu u registar i izdavanju licence, kao i da je i protiv ovog zaključka tužiteljica, po punomoćniku, izjavila žalbu.

Iz stanja spisa koji je dostavljen Kantonalnom sudu u Tuzli i od strane tog suda proslijeđen ovom Sudu u formi fotokopija ne može se utvrditi da li je po naprijed navedenim žalbama odlučeno, kao ni da li je tužiteljici uopšte dostavljena odluka Ljekarske komore Tuzlanskog kantona od 01.09.2022. godine kojom je odbijen njen zahtjev za izdavanje pozitivnog mišljenja o opravdanosti osnivanja privatne prakse ili samo obavijest broj: 1105/22 od 05.09.2022. godine o donošenju te odluke uz zaključak da Komisija za privatnu praksu nije saglasna da predsjednik Ljekarske komore TK izda pozitivno mišljenje o opravdanosti osnivanja privatne prakse, ali proizilazi da je dana 21.02.2023. godine Skupštinsko vijeće Ljekarske komore Tuzlanskog kantona u postupku nadzora nad aktom broj: 324/22 od 28.02.2022. godine, pozivajući se na odredbe člana 12. stav 1. alineja 6. Satuta Ljekarske komore Tuzlanskog kantona donijelo Odluku o poništavanju rješenja, broj: 356/23 od 21.02.2023. godine. Ovom Odlukom je poništeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj: 324/22 od 28.02.2022. godine (tačka 1. dispozitiva), konstatovano da se poništavanjem tog rješenja poništava i odobrenje za samostalan rad/licenca broj ... od 28.02.2022. godine (tačka 2. dispozitiva), konstatovano da će se poništenjem rješenja izvršiti ispis iz Registra Ljekarske komore Tuzlanskog kantona (tačka 3. dispozitiva), da sva prava i obaveze zajamčene Statutom Ljekarske komore Tuzlanskog kantona za tužiteljicu prestaju teći

(tačka 4. dispozitiva), te joj je naloženo da izvrši fizički povrat licence, kao i članske iskaznice (tačka 5. dispozitiva).

Tužiteljčinu tužbu kojom je pokrenut predmetni upravni spor protiv navedene Odluke Skupštinskog vijeća Ljekarske komore Tuzlanskog kantona o poništavanju rješenja, broj: 356/23 od 21.02.2023. godine Kantonalni sud u Tuzli je cijenio osnovanom, pa je pobijanom presudom istu uvažio i riješio kako je to naprijed izloženo poništavanjem navedene Odluke, održavanjem na snazi prvostepenog rješenja Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine i obavezivanjem tuženog na naknadu troškova upravnog spora tužiteljici cijeneći da nisu bili ispunjeni uslovi iz člana 264. Zakona o upravnom postupku za oglašavanje rješenja ništavim, niti uslovi iz člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti za oduzimanje zdravstvenom radniku licence, a niti je tuženi za donošenje osporenog akta, imao valjan osnov u Pravilniku o postupku upisa u registar ljekara te izdavanja, obnavljanja ili oduzimanja odobrenja za samostalan rad, pri čemu u osporenom aktu nije naveden nijedan materijalni propis na osnovu kojeg je donesen.

Imajući u vidu izloženo stanje spisa ovaj Sud je cijenio da prvostepeni sud donošenjem pobijane presude nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, te da je prvostepena presuda u ovom upravnom sporu donesena uz pravilnu primjenu relevantnih zakonskih odredbi, pri čemu nisu učinjene povrede pravila postupka, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, Glavom XVI Zakona o upravnom postupku regulisani su osobiti slučajevi poništavanja, ukidanja i mijenjanja rješenja gdje je odredbama člana 260. i 261. regulisano poništavanje i ukidanje rješenja po pravu nadzora, a odredbama člana 264. i 265. regulisano je oglašavanje rješenja ništavim.

U predmetnom slučaju tuženi je osporeni akt, prema uvodu istog, donio na osnovu odredbe člana 12. stav 1. alineja 6. Statuta Ljekarske komore Tuzlanskog kantona kojom su propisane nadležnosti Skupštinskog vijeća gdje je pod alinejom 6. izričito navedeno da Skupštinsko vijeće donosi odluke, u drugom stepenu, o žalbama na odluke Izvršnog odbora.

Imajući u vidu naprijed citirane odredbe Zakona i Statuta po ocjeni ovog Suda pravilan je stav prvostepenog suda da tuženi nije imao zakonski osnov za donošenje osporene odluke u odredbama člana 264. Zakona o upravnom postupku. Pri tome, osporenim aktom nije ni oglašeno ništavim rješenje po pravu nadzora, kako se to u zahtjevu interpretira, koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kažnjivo po krivičnom zakonu, već je poništeno ranije rješenje, a da uopšte nije cijanjeno da li su ispunjeni uslovi za poništavanje i ukidanje rješenja po pravu nadzora, jer takva ocjena uopšte nije sadržana u obrazloženju osporenog akta.

Nadalje, odredba člana 12. stav 1. alineja 6. Statuta Ljekarske komore Tuzlanskog kantona propisuje nadležnost Skupštinskog vijeća da odlučuje u drugom stepenu po žalbama na odluke Izvršnog odbora, a u konkretnom slučaju ne radi se o odluci donesenoj po tužiteljčini žalbama, za šta se, kako je već navedeno ne može ni utvrditi da li je po istim riješeno.

Zbog izloženog pravilan je stav prvostepenog suda da je osporenu Odluku trebalo poništiti, pri čemu je pravilno taj sud cijenio i da nisu bili ispunjeni uslovi iz člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 41/10 i 75/13) kojim je propisano da nadležna komora oduzima zdravstvenom radniku licencu ako kandidat

ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence, zatim u slučaju da nadležna komora odredi tu mjeru zdravstvenom radniku kao najstrožu kaznu zbog kršenja etičkih principa struke i u slučaju da dopunski rad zdravstveni radnik obavlja suprotno odredbama ovog Zakona, jer se u konkretnom slučaju nije radilo o obnavljanju licence, a niti je, prema stanju spisa utvrđeno da postoji kršenje etičkih principa struke od strane tužiteljice, a niti da se radi o obavljanju dopunskog rada suprotno odredbama ovog Zakona.

Pravilnost i zakonitost pobijane presude nije dovedena u pitanje ni ostalim navodima zahtjeva i pozivanjem na zakonske i podzakonske odredbe navedene u zahtjevu.

Naime, odredbom člana 221. Zakona o zdravstvenoj zaštiti regulisano je udruživanje zdravstvenih radnika u komore kao strukovna udruženja radi očuvanja i zaštite interesa svoje profesije, zadovoljavanja stručnih i ličnih potreba, obezbjeđivanja uslova za organizovan nastup zdravstvenih radnika istih profesionalnih grupa, kao i zaštite zdravlja građana; osnivanje komora za nivo kantona, odnosno Federacije; uređivanje nadležnosti komore Statutom komore, te propisano da Federalna komora utvrđuje: zajedničke kriterijume za licenciranje članova kantonalnih komora, sadržaj i izgled registra licenciranih članova komore za federalnu i kantonalnu komoru, vodi jedinstven registar licenciranih članova kantonalnih komora, zajednički sadržaj stručnog usavršavanja, rokove i postupak provjere stručnosti koje je zdravstveni radnik ostvario u okviru stručnog usavršavanja, način i uslove za upravljanje novim zdravstvenim tehnologijama i obavlja i druge poslove i zadatke koji joj budu dodijeljeni statutom komore iz stava 5. ovog člana.

Odredbom člana 222. Zakona o zdravstvenoj zaštiti u alinejama 1. do 12. decidno su pobrojani poslovi koje obavljaju komore, gdje je pod alinejom 8. navedeno da komore po službenoj dužnosti izdaju, obnavljaju i oduzimaju licence svojim članovima na osnovu zajedničkih kriterijuma nadležne federalne komore.

Navedenim odredbama, dakle, jeste propisana nadležnost komora za oduzimanje licence zdravstvenom radniku, ali uz ispunjenje uslova iz naprijed citirane odredbe člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, koji, kako je već navedeno, u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni.

Osim navedenog, odredbom člana 223. stav 2. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, propisano je da se Statutom komore obavezno utvrđuje postupak izdavanja, obnavljanja i oduzimanja licence, ali ni odredbama članova 1., 11., 12. i 16. Statuta Ljekarske komore Tuzlanskog kantona, na koje se podnositelj zahtjeva poziva, a ni ostalim odredbama Statuta nije propisana mogućnost, niti nadležnost Skupštinskog vijeća Ljekarske komore Tuzlanskog kantona za poništavanje rješenja kojim je odobren upis u sudski registar ljekara Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na način kako je to učinjeno u osporenoj Odluci od 21.02.2023. godine.

Takva mogućnost nije propisana ni odredbama člana 12. i 38. Pravilnika o utvrđivanju zajedničkih kriterija za licenciranje članova Ljekarske komore Federacije Bosne i Hercegovine, na koje se podnositelj zahtjeva poziva, jer su u odredbama člana 12. ovog Pravilnika pobrojani dokumenti koji se dostavljaju uz zahtjev za upis u registar, a članom 38. uslovi za oduzimanje licence, pri čemu u konkretnom slučaju nije utvrđeno da tužiteljica ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence (stav 2. alineja 1.), da krši etičke principe struke (stav 2. alineja 2.), da dopunski rad obavlja suprotno odredbama Zakona (stav 2. alineja 3.), da ne plaća članarinu nadležnoj ljekarskoj/liječničkoj komori (stav 2. alineja 4.), a niti su Statutom Ljekarske komore

Tuzlanskog kantona utvrđeni drugi slučajevi za oduzimanje licence kako je propisano u stavu 2. alineja 5. navedenog člana 38. spomenutog Pravilnika.

Isti je stav ovog Suda i po pitanju pozivanja na odredbu člana 7. Pravilnika o postupku upisa u registar ljekara te izdavanja, obnavljanja ili oduzimanja odobrenja za samostalan rad kojom je propisan postupak izdavanja rješenja o upisu u registar i izdavanju licence, ali ni ova podzakonska odredba ne sadrži ovlaštenje za donošenje odluke kakva je osporeni akt u ovom upravnom sporu.

Zbog svega izloženog pravilno je prvostepeni sud cijenio da nije mogla biti donesena Odluka o poništenju rješenja kojim je odobren upis u sudski registar ljekara Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na način kako je to učinjeno u osporenoj Odluci od 21.02.2023. godine, te je ista pravilno pobijanom presudom poništena.

Nisu osnovani ni navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje tuženog koji se odnose na odluku o ostavljanju na snazi rješenja Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine, jer poništenjem Odluke od 21.02.2023. godine ostaje na snazi rješenje 28.02.2022. godine, a važnost trajanja licence (za period od 28.02.2022. godine do 07.09.2023. godine) određena je kako u dispozitivu ovog rješenja tako i u izdatom odobrenju za samostalan rad/licencu, pa se i navodi istaknuti u ovom pravcu pokazuju neosnovanim.

Na drugačiju odluku ovog Suda nisu mogli uticati navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje da je Kantonalni sud u Tuzli u drugoj presudi zauzeo drugačiji stav, jer odluke Kantonalnih sudova ne obavezuju ovaj Sud, dok se navod da je Vrhovni sud odbio zahtjev za vanredno preispitivanje pokazuje netačnim, jer predmet navedenog broja ne postoji u sistemu kompjuterskog upravljanja predmetima (CMS) u Vrhovnom sudu Federacije BiH.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj Sud je navode zahtjeva za vanredno preispitivanje ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Vuković Josip, s.r.